

בני ברית ישראל

מועצה אזורית דרום

יו"ר מועצה: אבי ארז
ereza100@gmail.com

עורך: יוסי רזי
razyf@013net.net

עלון מספר 48

לשכת בנימין דה רוטשילד

לשכת נתיבי השלום

לשכת הנשיא ויצמן

לשכת מצאנו יין

לשכת ראשונים

לשכת המדע רחובות

אייר תשפ"ד

העלון הדיגיטלי

מאי 2024

תוכן עניינים

דבר העורך – יוסי רזי

דבר יו"ר המועצה – אבי ארז

מה נשמע בלשכות המועצה:

- "לשכת נס" חוגגת פסח בהוסטל – מלכה סולומונוביץ

- טקס יום הזיכרון וערב שירי לוחמים – ישראל פרקר

- לשכת בנימין דה רוטשילד – ד"ר הדס הכהן

"הצילום שבלב"- צילום ככלי הבעה רגשי – מרית פרס מידני

ימים נוגים – ענת קורן

שלום אהרונאי החקלאי והאמן - צבי תדמור

חלון לעלון

יוסי רזי

בין האירועים שצפינו בהם בערוצים בטקסי הזיכרון והעצמאות האחרונים מצאתי אני שניים שמאפיינים את התקופה יותר מהאחרים. הראשון – נאומו המצמרר של הרמטכל בעצרת הזיכרון המרכזית. עומד אדם בפני משפחות שאיבדו את יקיריהן במלחמה הלא נגמרת ואומר בקול גדול: המלחמה קשה מאד, חיילינו נלחמים בגבורה, רבים מהם נפלו בקרבות.. ואני נושא באחריות לכך. מלכתחילה, עוד בימיה הראשונים של המלחמה, הוא הודה בכישלונו, אבל הפעם, במעמד זה, בפני המשפחות עצמן, עין בעין – הדברים נשמעו חדים כתער, חודרים את הלב. מבטאים את גודל אישיותו של האיש שטעה בשיקוליו בלילה אחד קריטי. כמו דברים רבים אחרים שאירעו במקומותינו בחודשים האחרונים, והוגדרו כ"בלתי נתפסים", דברים שלא ראינו מעולם – כך גם אותו נאום, שייכנס בודאי לספרי ההיסטוריה.

והאירוע השני מבחינתי, אולי לא תאמינו – הופעתה של להקת "זהו זה" בבריכת הסולטן בירושלים באוגוסט 2023.. כל כולה של ההופעה הייתה התפרצות של שמחה ועליצות. חבורה של חמישה ותיקים, דור הבומר'ס, מוכשרים מעין כמותם, מעוררים ומקפיצים קהל מלא וגדוש בגילים שלהם, של ילדיהם של נכדיהם. כל מילה שעלתה שם בשירים ובקטעי הביניים עוררה גלי צחוק. ובנוסף לכל - תל אביבים מובהקים מופיעים בפני קהל ירושלמי; גם לכך הייתה משמעות של ביחד בעיצומם של ימי המחאה. וחודשיים, חודשיים בלבד לאחר מכן פרצה המלחמה הנוראה.

לעלון הפעם נוספה:

כתבה, של מרית פרס - על צילום ככלי הבעה רגשי. רק לקחת את הנייד הרגיל שלנו ולבטא עצמך. בעיקר בימים אלה.

דבר יו"ר המועצה

שלום חברים

אבי כותב דברים אלה במוצאי יום העצמאות ה-76 למדינת ישראל. יום של חג העצוב ביותר מאז קמה המדינה. לפני שבוע ציינו את יום השואה והגבורה. ביום הזה נפגשתי עם תלמידי כיתה ה' בבית ספר "בכור לוי" ברחובות. סיפרתי לילדים על תולדות משפחתי בשואה ואיך קמו מתוך האפר, עלו לארץ באוניית מעפילים, התיישבו והקימו בית בישראל. אחד הילדים שאל אותי, איך הם החזיקו מעמד בכל התלאות והקשיים הנוראים שעברו. עניתי לו שהייתה להם **תקווה**. תקווה זו נתנה להם כוחות נפש בלתי יתוארו, וכך הצליחו לעבור את התופת ולבנות חיים חדשים בארץ. אנחנו עוברים ימים קשים ומרים, מצב הרוח הלאומי ירוד. אך אסור לנו לאבד את התקווה שאחרי כל הרע יגיעו ימים טובים לנו ולדורות הבאים.

בלשעות המועצה: לשכת נס נפגשה עם קבוצה של בוגרים אוטיסטים לפעילות משותפת. לשכת בנימין דה רוטשילד ערכה טקס זיכרון לשואה ולגבורה במרכז הגריאטרי בראשל"צ, בשיתוף שורדי שואה וסגל המוסד. בבית "אנוש" ברחובות, נערך טקס זיכרון לחללי צה"ל וערב שירי לוחמים, משותף לשלוש לשכות. כתבות בהמשך.

בתקווה לימים טובים יותר ושקטים

אבי ארז

מה נשמע בלשכות המועצה

לשכת נס חוגגת פסח בהוסטל אוטיסטים

אימצנו ללשכתנו, לשכת נס, חבורה נפלאה של אוטיסטים בוגרים החיה בהוסטל בנס ציונה.

פגשנו אותם בפורים ועתה לכבוד חג הפסח חזרנו אליהם לשמח אותם ולהפעילם.

שמענו חוויות שלהם מליל הסדר, שיחקנו משחקים, והפעלנו אותם בפעילות ציור משותפת הקשורה לחג הפסח.

תודה גדולה לזהבה דביר שיזמה את המפגש ולחברי לשכת נס שהצטרפו להפעלת הדיירים: מיה ומני דורפן, סילבי ואלי שליט, יפה גולדפוס, איציק סולומונוביץ. תרמתם וניתרמתם.

ואם גרמנו למי מדיירי ההוסטל שעה של נחת - דיינו.

כתבה: מלכה סולומונוביץ- נשיאת לשכת נס.

טכס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה – בני ברית ישראל – מאי 2024

כתב: ישראל פרקר לשכת בני ברית "מצאנו יין – ראשון לציון"

באחד מערבי השבוע התכנסנו בבית אנוש, ברחובות, לערב זיכרון ושירי לוחמים מרגש, חברי לשכות בני ברית ישראל: הנשיא ויצמן - רחובות, המדע - רחובות, מצאנו יין - ראשון לציון.

את הערב הנחה ואירגן ביד אמונה, דוד עוז שהגיע לרחובות לפני מספר שנים מערד, שם

התגורר כ-40 שנה. רוב הזמן עבד דוד בבית הספר המקומי, בו אירגן בין השאר את טקסי הזיכרון ואת חידוני מורשת הקרב. לדוד יש קירבה רבה לכל משפחות נופלי המקום שאת כולם הכיר.

דוד עוז: "24,842 חללי צבא הגנה לישראל ו-5,094 נפגעי פעולות האיבה מנתה החברה הישראלית משנת 1860 ועד היום. הערב הזה מוקדש לזכרם."

יזכור - הקהל עמד ואני, ישראל, הדלקתי את נר הזיכרון והקראתי את תפילת יזכור.

שמי ישראל פרקר ע"ש דודי, ישראל ז"ל. אחי אבי נולד בגרמניה בשנת 1927 ועלה לארץ ב-1936. הוא היה שחקן מצטיין בכדורסל ובכדורעף ושחיין בהפועל גבעת חיים. הגיע למקום ראשון בצליחת הכנרת מעין גב לטבריה ב-1945. בפרוץ מלחמת העצמאות, ישראל התגייס לצבא ונלחם בחזית הצפונית. ישראל

פרקר ז"ל נפל ביום הקמת המדינה, ה באייר תש"ח, במבצע בן עמי בגליל. המערבי. ונקבר בבית הקברות הצבאי בנהריה. אני נולדתי מספר שבועות לאחר מכן ונקראתי על שמו. יהי זכרו ברוך.

צביקה וזיוה נדיב הקריאו קטע מתוך קינת דוד.

אידה רוזנטל, נשיאת לשכת המדע, נשאה דברים בשם נשיאי לשכות וייצמן ומצאנו יין. חנה פורת וצבי תדמור הקריאו ממגש הכסף. חנה דוד, נשיאת לשכת מצאנו יין, הקריאה את השיר "המתים לא מחדשים".

דוד עוז, שהכיר מערד מקרוב את הנופל ומשפחתו, סיפר: "חנן ברק נולד בשנת 1985. התגייס לחיל השריון בעקבות 2 אחיו הגדולים ממנו, וסיים קורס קצינים.

בבוקר ה-26 יוני 2006 נתקל הטנק שחנן פיקד עליו בכוח אויב שחדר ממנהרה לכרם שלום. לעבר הטנק נורה טיל. חנן נהרג במקום ועימו נהרג נהג הטנק פאבל סלוצקר. לוחם נוסף שהיה בצוות הטנק, רב טוראי גלעד שליט, נחטף. טל שרם, אחייניתו של חנן הייתה בת שנתיים וחצי בנופלו. בגיל 13 כתבה טל את השיר "המתים לא מחדשים" מתוך געגוע לדוד שיש לה ממנו זיכרון קצר."

המשך הערב הוקדש לשירי לוחמים בשיתוף הקהל.

עוזי רוזנבלט ניגן באקורדיון וליווה את רוויטל קראוז, ששרה ברגש רב ובקול מיוחד וענת קורן סיפרה את הסיפורים העומדים מאחורי כל שיר ויש אינספור סיפורים כאלה. לאחר השיר "אנחנו שנינו מאותו הכפר", יונה זיו ושמשון סופר הקריאו קטעים מספר מעוטר בסרט שחור. בסוף הערב דוד עוז הודה לכל אלה שלקחו חלק בהפקת הערב ובראשם נשיאי הלשכות יוסי זיו, אידה רוזנטל וחנה דוד. הוא הודה גם להנהלת בית אנוש ברחובות שפתחה את האכסניה עבורנו. לסיום קרא יוסי זיו מ"הכבוד הגדול" של יורם קניוק וכולנו עמדנו לשירת המנון התקווה. בלב כולם נמצאת ללא סוף התקווה הגדולה שהמצב בארץ יחזור למצב תקין ורגוע. אמנ!!!

מ-הקורה בלשכת הנשים בנימין דה רוטשילד ראשון לציון

לשכת הנשים "בנימין דה רוטשילד" ממשיכה בפעילות למען הקהילה והחינוך בראשל"צ

כמו בכל שנה בחמש השנים האחרונות גם השנה קיימה הנשיאה ד"ר הדס-מלכה הכהן ונשות הלשכה בנימין דה רוטשילד בשיתוף פעולה עם הנהלת המרכז הגריאטרי ראשל"צ אמרכלית המרכז סיגלית אלוני והעובדים- טקס יום הזיכרון לשואה לגבורה אלא שהפעם התקיים טקס מיוחד לזכר האוכלוסיות עם הצרכים המיוחדים ולזכרו של סאלי בין ז"ל, איש החינוך שהיה האיגוש קורצ'ק של האוכלוסיות עם הצרכים המיוחדים.

טקס זיכרון מיוחד, מלמד, ערכי, מרשים ומרגש התקיים השנה במרכז הגריאטרי ראשון לציון בערב יום השואה והגבורה תשפ"ד.

נושא הטקס היה אוכלוסיות עם הצרכים המיוחדים בתקופת השואה והוא הוקדש לזכרו של סאלי בין איש החינוך שהיה האיגוש קורצ'ק של האוכלוסיות עם הצרכים המיוחדים.

והמסר: לזכור ולא לשכוח גם את אשר אירע לאוכלוסיות עם הצרכים המיוחדים בשואה!!!!

את הטקס כיבדו סגן נשיא בני ברית ישראל מר אבי ארז ויו"ר מועצת ראשון לציון מר יוסי חממי וכבוד הרב מענדי דוברבסקי בנו של רב קהילות חב"ד בעיר ראשון לציון.

פתחה את הטקס הגב' סיגלית אלוני אמרכלית המרכז.

יום ראשון | כ"ג ניסן תשפ"ד | 5 במאי 2024 | 18:00-19:30
בתכנית: 18:00 התכנסות ושיבה דוידים ומתמנים | 18:25 עליה לשידור | 18:30 תחילת הטקס פתיחה | סיגלית אלוני - אמרכלית המרכז הגריאטרי ראשל"צ | יוסי חממי - יו"ר מועצת העיר ראשון לציון
הנחיה: ד"ר הדס מלכה הכהן, נשיאת לשכת בנימין דה רוטשילד בני ברית ראשל"צ
הדלקת נרות זיכרון | הנהלת השירות הסוציאלי, דייגי המרכז שורדי שואה ומכובדים יכור וקטעו קריאה | נשות לשכת רוטשילד בני ברית ונשות המרכז הרפואי הגריאטרי אל מלא רחמים | הרב מנחם מנדל דוברבסקי שירה | תומר נירי, שי סוויד, בלה לאון
פאנל בסימן "אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים בשואה והיום וקווים לדמותו והנצחת זכרו של סאלי בין" בהשתתפות: רני דותן - חוקר שואה ומפיק הסרט "כפר הילדים המיוחדים של סאלי בין", יואב קריים - יו"ר העיר המנהל של איגוד "בנות" ענת אידילוביץ בו עמי פסיכואנליטית מנחתית לאוטוטיים, גלית קאמפמן -נהלת השירות הסוציאלי במרכז ואם לכבוד עם צרכים מיוחדים, דודו אשכנזי -מנהל מחלקת התנדבות צרכים מיוחדים כנרת קק"ל, ענ"ד

הנחתה כתבה וביימה את הטקס והפאנל ד"ר הדס-מלכה הכהן, נשיאת לשכת הנשים בנימין דה רוטשילד בני ברית ראשל"צ.

את ה"זכור" קרא מר אבי ארז, סגן נשיא בני ברית ישראל ואת תפילת "קל מלא רחמים" נשא כבוד הרב מענדי דוברסקי.

את קטעי הקריאה אשר התבססו על הביוגרפיה של סאלי בין איש החינוך המיוחד המופלא שזהותו נחשפה לפני מספר שנים קראו נשות לשכת הנשים בנימין דה רוטשילד : יהודית כהן, ליאורה הראל, עו"ד דקלה ואנונו, ד"ר איריס הכהן, עליזה גזלה, אתי רחימי והרכזת החברתית של המרכז הגריאטרי רות אדם ושי סוויד.

את האתנחתות המוזיקאליות המרגשות בצעו תומר נזרי מנהל המשק של המרכז הגריאטרי, תושבת העיר בלה ליאון, אישה חובבת שירה ועיוורת לחלוטין, ושי סוויד המוזיקאי מ"שי והגיטרה"

במהלך הטקס כובדו להדלקת 6 נרות זיכרון דיירי המרכז שרובם שורדי שואה, בליווי הצוות המנהלתי והרפואי שגם הוא דור שני לשורדי שואה ומכובדי הטקס.

המשתתפים המופיעים בטקס ענדו את סיכת החטופים וזירת האירוע עוצבה גם על ידי הנהלת המרכז בסמל החטופים בבחינת נזכור ולא נשכח ובתקווה להשבתם למשפחותיהם ואלינו.

הזרקור בטקס הופנה על איש החינוך סאלי בין ז"ל שלפני 100 שנים הקדים את זמנו בשילוב אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים וציודם בידע עולם מיומנויות והכנה לחיים – בזמן שבו אוכלוסיות אלו כונו על ידי המדענים והרופאים כ"קיום ללא חיים" (מתורגם מגרמנית) וכבעלי תורשה פגומה שיש לעקר ולהכחיד מהעולם.

המוסד אותו ניהל סאלי בין הוקם בכפר ושימש כמעון בחסות משותפת של הסניף הברלינאי של ארגון הקהילות היהודיות ולשכת פרנקפורט של ארגון בני ברית. משנתו החינוכית ושיטתו המיוחדת והצלחותיו הפכו את בין לבעל שם עולמי ורופאים ומחנכים מרחבי אירופה וגם ארץ ישראל הגיעו לכפר הילדים המיוחדים ללמוד ממנו.

החל משנת 1935 בין חווה ניסיונות חוזרים ונשנים להשתלט על הכפר וניהל מאבק בלתי פוסק עם השלטונות המקומיים בעיירה כאשר ברקע ב-1939 השלטון הנאצי מכין תוכנית, מבצע T4, להשמדה שיטתית קרה ו"המתת חסד" על ידי זריקות, הרעבה וחנק בתאי גזים. שיטת חנק המוגבלים בתאי גזים שימשה את הנאצים מאוחר במחנות ההשמדה.

גם כאשר הסוף היה ברור ובין ולמשפחתו היו אשרות יציאה מגרמניה – בין נשאר עם תלמידיו עד ה-13 ביוני 1942 הרגע בו הובל יחד עימם למחנה ההשמדה סוביבור.

לאחר הטקס התקיים פאנל שעסק ב"אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים בשואה והיום, וקווים לדמותו והנצחת זכרו של איש החינוך סאלי בין".

בפאנל זה השתתפו מכובדים רבים, בניהם רוני דותן – חוקר שואה ומפיק הסרט "כפר הילדים המיוחדים של סאלי בין"- האדם שחשף את דמותו של סאלי בין חקר ודרש וכיום גם פועל להנצחת זכרו בהקרנת הסרט וכל פעילות.

מר יואב קריים- יו"ר הוועד המנהל של ארגון "בזכות", ארגון הפועל למען אוכלוסיות עם מוגבלות לקידום חקיקה והגנה על זכויותיהם, הגב' ענת אידילוביץ בן עמי- פסיכותראפסטית מומחית לאוטיזם, אחי סבה היה חניך בכפר של סאלי בין.

ד"ר אבי חולי- מגיש מועמדים לקבלת אות המציל היהודי בשואה המחולק מידי שנה בטקס משותף של ארגון בני ברית ומשודר בארץ ובקהילות יהודיות בעולם. והגב' גלית קאופמן מנהלת השירות הסוציאלי במרכז ואם לבוגר עם צרכים מיוחדים והדייר מר דוד יעקובוביץ שורד שואה.

בין הנושאים שעלו בפאנל המכובד תואר המסע של רוני דותן לעלות על עקבותיו של איש החינוך סאלי בין ועד לכתובת ספר לזכרו והפקת הסרט "כפר הילדים של סאלי בין", נדונה הסוגיה על מצבם של האוכלוסיות המיוחדות בתקופת השואה, לאורך ההיסטוריה ועד היום בהרחבה על ידי מר יואב קריים והודגשו הצרכים והאתגרים היומיומיים של אוכלוסייה זו גם על ידי הגב' ענת אידילוביץ והגב' גלית קאופמן העוסקת ביומיום שלה עם שורדי שואה פוסט טראומטיים המאכלסים את המרכז ומשפחותיהם.

עוד בפאנל ציינה ד"ר הדס הכהן מנחת הפאנל, את הקשר של ארגון בני ברית לסאלי בין עוד לפני 100 שנה בחסות שניתנה לו על ידי לשכת פרנקפורט בני ברית גרמניה.

על הקשר בין בני ברית לקק"ל כיום בהנצחת זכרו של סאלי בין הרחוב מר **דודו אשכנזי** ותיאר גם את עבודתו כמי שהקים ופועל כראש מחלקת הבוגרים עם צרכים מיוחדים בקק"ל.

ד"ר אבי חולי תיאר את הדרך שבה מגישים מועמדות לקבלת אות ה"מציל היהודי" שבני

ברית וארגון קק"ל מעניקים מידי שנה בטקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה המתקיים במגילת האש ותיאור עבודתו בוועדה זו עד לקבלת ההחלטה למתן האות.

ריגש את המשתתפים מר **דוד יעקובוביץ**, שורד שואה, דייר המרכז שסיפר על תחבולות הגרמנים, גלות המוות, הדרך שבה הצליח לחמוק מצפורניו של מנגלה ועל המשפחה הענפה שהקים בארץ ישראל ובשיר הפרטיזנים ששר והקהל הצטרף אליו.

המיוחד בטקס זה היה הדגש על האוכלוסיות המיוחדות בתקופת השואה שהובלו לשמד ולהרג במבצע סודי T4 שהופעל במסווה של מוסדות חינוך והמית אוכלוסיות אלו בשיטות אכזריות כמו הרעבה, זריקות, רעל והריגה בחנק, השיטה שבה עשו שימוש הנאצים מאוחר יותר בהרג המיליונים.

ד"ר הדס מלכה הכהן: "לסיפור האישי הזה על האיש שהקדים את זמנו ולפני 100 שנה ובמציאות בלתי אפשרית ומנוגדת לכלל האמין ביכולתם של ילדים ואנשים עם מוגבלות ללמוד ולהשתכלל והשקיע בהם את מרצו מחשבתו הונו וכל מה שהיה ברשותו מתוך תפיסה ואמונה שאם רק רוצים אפשר לברוא עולם טוב יותר ושלחמלה אהבה ואמונה יש מקום בחינוך ילדים נחשף לפני מספר שנים על ידי **רוני דותן** שנענה להזמנתי ותרם מהידע שצבר על האיש לטובת

הפאנל. אני רואה בבחירה בנושא הטקס והסוגייה בה עסק הפאנל ערך רב הן מבחינה חינוכית לאנשי חינוך ולכולנו והן מבחינת "לזכור ולא לשכוח".

אנו גאות בארגון בני ברית שאנחנו משתייכת אליו שנתן יד אז לפני 100 שנה לסאלי ביין לקיים את הכפר הילדים עם הצרכים המיוחדים וראה ערך חברתי חשוב בכך ובהמשך גם בהחלטה של בני ברית יחד עם קק"ל להניח שלט זיכרון לזכרו של **סאלי ביין** ביער הקדושים של בני ברית. יער בו 6 מיליון עצים לזכר קורבנות השואה. מבצע שסופר בהרחבה על ידי **דודו אשכנזי** מנהל מחלקת התנדבות וצרכים מיוחדים בקק"ל. אני מודה להנהלת בית החולים לגב' **סיגלית אלוני** האמרכלית שהתניעה את תהליך ההפקה בצוות ולמנהל המשק **תומר נזרי**, לגב' **גלית קאופמן** מנהלת השירות הסוציאלי שהודות להיענותה לבקשתי וההבנה שטקס זה חשוב ומתכתב עם פרופיל האוכלוסייה של המרכז – אני ולשכתי מקיימות זו השנה החמישית את טקסי יום הזיכרון לשואה ולגבורה בהתנדבות במרכז הגריאטרי ראשון לציון.

תודה מיוחדת לסגן נשיא בני ברית ישראל **מר אבי ארז** ולחברי יו"ר מועצת העיר **מר יוסי חממי** והרב **מענדי דוברבסקי** שכיבדו את הטקס והמשתתפים בנוכחותם. תודה למתנדבים להפקה, בניהם הצלמת **מירלה שלום** ושי **סויד מ"שי** והגיטרה" ומשתתפי הפאנל הנהדרים שתרמו מזמנם מרצם והידע שלהם בנושאים שנדונו.

תודה והערכה לנשות לשכתי בנימין דה רוטשילד על רוח ההתנדבות הנעימות והנתינה לקהילה.

תודה מיוחדת למר **יואב קריים** ואשת הדיגיטל של ארגון **"בזכות"** אשר ראו ערך בשידור הטקס בדף הפייסבוק של ארגון "בזכות". תודה לגב' **נילי קינג** אשת הדיגיטל של ארגון בני ברית ישראל על ההתגייסות לשידור הטקס ופרסום באתר ובדף הפייס של ארגון בני ברית.

כאמור לפרסום שבצענו, הטקס שודר בלייב בדפי הפייסבוק של המרכז הגריאטרי, בני ברית ישראל, לשכת נשים בנימין דה רוטשילד ובדף הפייסבוק של ארגון "בזכות" - ארגון הפועל ומקדם זכויות של אנשים עם מוגבלויות.

מצורפים לקוראים סרטוני האירוע שעלו ליוטיוב :
https://youtu.be/Eq1sYBP_zEs (קישור לטקס),
<https://youtu.be/fBOV3g3NZec> (קישור לפאנל).

לסרטונים אלו ערך רב בלימוד נושא אוכלוסיות עם צרכים מיוחדים בתקופת השואה והכרת איש החינוך **סאלי ביין ז"ל**, האיש וההשראה לאנשי חינוך, מי שסלל את הדרך לשילוב מיוחדים והייתה לו משנה פדגוגית סדורה שתרמה להצלחות ושימש מודל לחיקוי והשראה עוד לפני 100 שנים לרופאים ואנשי חינוך באירופה ואף מישראל שהגיעו לפגוש אותו ולראות מקרוב את הצלחותיו בחינוך אוכלוסיות מיוחדות. בפאנל שקיימנו גם נזכרו דרכים להנצחת זכרו והחשיבות והצורך והערכים חברתיים כמו חמלה, סובלנות ואמפתיה. להבין שכל אדם הוא אדם ולכלנו מידה מסוימת של מוגבלות!!!

בתום הטקס עוסית המרכז הגברת גלית קאופמן וצוות המרכז שגרו מילות תודה והערכה על טקס מרשים ומכובד ופאנל מרתק ומקצועי. התגובות שקיבלנו מהצוות, ממשפחות הדיירים (שורדי השואה) של המרכז והמשתתפים מחממות את הלב. בנוסף הלשכה. שהתפרסמה

במקומון (לקריאה לחצו על הקישור הבא: [ד"ר הדס מלכה הכהן והמרכז הגריאטרי ראשל"צ](http://mekomonrishon.co.il)
ערכו טקס יום זיכרון מיוחד)

נשיאת הלשכה, ד"ר הדס מלכה הכהן ייצגה את ארגון בני ברית ישראל בטקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה של בני ברית העולמי בשיתוף קק"ל אשר התקיים כמו בכל שנה באנדרטת מגילת האש ביער הקדושים

בטקס הזיכרון אשר התקיים השנה באנדרטת מגילת האש אשר ביער הקדושים הוענקו השנה אות גבורה "אות המציל היהודי" על הצלת יהודים במהלך השואה עוד 13 יהודים מצילים שפעלו בצרפת, איטליה, סלובקיה, גרמניה ופולין.

"אות המציל היהודי" הוענק על ידי המרכז העולמי של בני ברית והוועדה להוקרת גבורתם של המצילים היהודים בשואה (JRJ - Jews Rescuing Jews During the Holocaust) ל-13 המצילים: ד"ר ויטוריו עמנואל סצ'רדוטי, הרי רות', ד"ר אלכסנדר הרמן, יעקב זילברשטיין, איזי (יצחק) פיליפ, פרדריק שמעון המל, ז'אן המל, ד"ר זיגפריד גומבל, ארתור פוזנסקי, ז'ורז' גארל, אליז לילי גארל, ויקטור "יונג" פרו, יוסף (יופ) וייס.

מדובר בטקס יחיד במינו בארץ ובעולם, והוא הוקדש להוקרת פועלם ולהנחלת מורשתם של יהודים שהצילו יהודים אחרים במהלך שנות התופת בארצות אירופה הכבושות תוך סיכון אישי רב.

היה זה טקס הזיכרון ה-22 של ארגון בני ברית העולמי בשיתוף קק"ל בנוכחות מאות ניצולי שואה ומשפחותיהם, דיפלומטים ושגרירים מאיטליה, אוסטריה, גרמניה ויפן, ד"ר חיים כץ יו"ר המרכז העולמי של בני ברית, מר אלן שניידר מנהל המרכז העולמי של בני ברית בישראל וחברי ונציגות ארגון בני ברית ישראל: הנשיאה ד"ר הדס מלכה הכהן של לשכת בנימין דה רוטשילד ראשל"צ ונציגת בני ברית ישראל לטקסים, עו"ד צבי רוטנברג נשיא לשכת ירושלים, ד"ר אבי חולי מגיש וחבר ועדה של מגישי אות המציל היהודי, מר יואב גד חבר ארגון בני ברית אשר נקרא להפעיל פינת עדות על משפחתו.

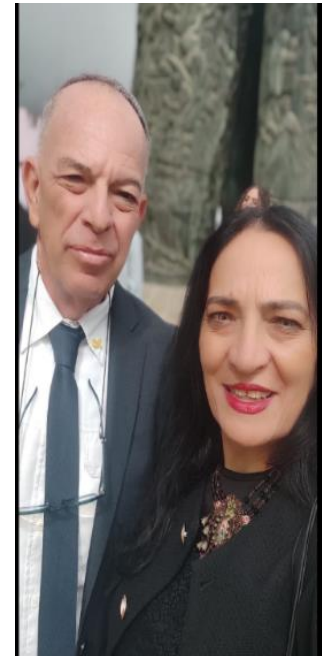
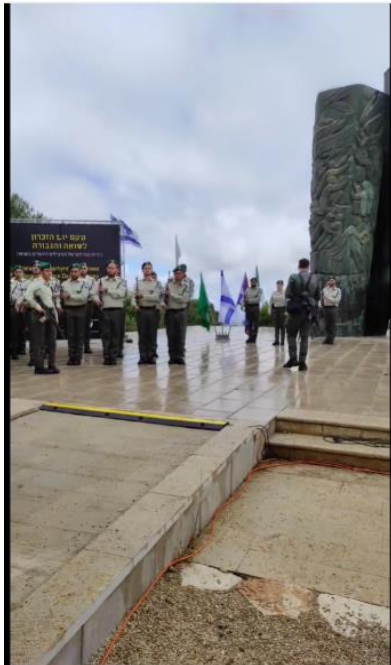
את הטקס הנחה מר אלישע מזרחי והטקס כמו בכל שנה נעשה בהשתתפות משמר הכבוד של חיל משמר הגבול ובשיתוף נוער.

נשאו דברים: שגריר איטליה בישראל סרג'יו ברבנטי, יו"ר המרכז העולמי של בני ברית - ירושלים ד"ר חיים כץ, מפקד בית הספר החילי של משמר הגבול תנ"צ גהאד חסן, ושרה

ג'קסון, ניצולת שואה שהצילה צעירים ממסיבת הנובה. להדלקת המשואה כובדו מרטין דיוויש וארלן רוטנשטיין.

הטקס תורגם סימולטנית לאנגלית, צרפתית וספרדית ושודר בשידור חי בערוץ היוטיוב של קק"ל ובערוץ הפייסבוק של בני ברית בעברית עם כתוביות.

ד"ר הדס הכהן : השנה בניגוד לכל שנה תחושת האובדן, האבל והצער היו כפולים נוכח השואה המחודשת וגלי האנטישמיות שאנו חווים בתקופה זו. דומה כי מזג האוויר השתתף עם תחושת הצער האובדן של אירועי ה-7 באוקטובר המלחמה והתקווה לשחרור החטופים והחטופות. במהלך הטקס גשם שוטף ירד על ראשי המשתתפים. השמיים בכו. מטרתנו נפרשו והטקס נמשך. המשתתפים עמדו בגבורה אל מול הגשם השוטף וגם כשמערכת ההגברה הרימה ידיים הטקס המשיך. ללא מקרופונים ושירת התקווה בסיום הטקס היתה רוויה בגאווה לאומית ותחושת שליחות בבחינת נזכור ולא נשכח! פעם ראשונה גשם ביום הזיכרון לשואה ולגבורה ואין זה מקרה! כאן למטה תמונות מהטקס והנשיאה ד"ר הכהן עם מנחה הטקס האגדי אלישע מזרחי.

כמידי חודש ביזמת ראשי לשכת בנימין דה רוטשילד חודש אייר נחגג במסיבת ראש חודש לנשות שכונת קריית גנים ואשלים ראש"צ

מסיבת ראש חודש אורגנה על ידי סגנית הלשכה ד"ר איריס הכהן ואת דבר התורה בסימן חודש אייר העבירה הנשיאה ד"ר הדס הכהן וכמנהג מיזם מסיבות ראשי חודשים שתיים מבנות הקהילה נבחרו לשמש מארחות החודש.

דבר התורה וסעודת המצווה הוקדשו לשחרור החטופים והחטופות וריפוי הפצועים.

באירוע השתתפו יותר מ-20 נשים והוא נחגג בבית הכנסת המרכזי קריית גנים ראש"צ.

מלחמת חרבות ברזל / כתבה: ליאורה הראל , חברת לשכת בנימין דה

רוטשילד, דצמבר 2023

יזכור!
עם ישראל
את נופליו על אדמת ישראל.
יזכור!
את הפרחים שנקטפו טרם עת.
יזכור!
את דמם שזעקו מן האדמה.
יזכור!
את האם הבוכיה.
יזכור את האומץ והגבורה.
יזכור!
למען מה? למען מי? נפלו גיבורים.
יזכור!
2000 שנות גלות,
והיום יש מדינה.
ב"ה, 75 שנה.
בזכות הבן, הבת,
האח, האבא, הדוד האחייין.
ובורא העולמים.
זכינו במדינה משלנו.
בדגל, לאום, מטבע, צבא.
אני יהודי.
ואני גאה
בדם ויזע,
יש לנו אותך
יזכור עם ישראל,
את ארץ ציון ירושלים.
מאוחדים ואוהבים.
לריק לא חרפו נפשם
ממיטב יקירנו.
זהו עם אחד.
לב אחד. יזכור אחד.

"עושה שלום במרומיו,
הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו,
ועל כל עמו ישראל"
ואימרו אמן!

מיזם קריאת תהילים יומיומית לשחרור החטופים ולרפואת הפצועים בהובלת ד"ר איריס הכהן, סגנית נשיאת לשכת בנימין דה רוטשילד – ממשיך

מיזם קריאת תהילים לשלום החטופים וריפוי פצועי המלחמה הוקם על ידי ד"ר איריס החל מ-8.10.23 ועד היום. במיזם לוקחות חלק 24 ומידי יום מסיימות יחד קריאת ספר תהילים שלם ואחת המשתתפות מתכבדת בתפילת יהי רצון.

מידי יום ד"ר איריס הכהן משגרת את הפרקים לכל משתתפת כך שגם כל משתתפת תוך 24 יום מסיימת לקרוא ספר תהילים שלם.

מקוות ומייחלות לחזרתם של החטופים והחטופות בריאים ושלמים למשפחתם ואלינו, ריפוי הפצועים והפצועות לאלתר והחזרת הגופות וקבורתם בקבר ישראל.

ד"ר הדס מלכה הכהן, משמשת כמנטורית לשכת חדשה שהקימה לשכת "מעגלים" – ראש"צ. כאן בתמונה עם הנשיאה המיועדת עופרה דויד ונשות הלשכה באירוע יום העצמאות שהלשכה ארגנה.

באירוע ד"ר הכהן ציינה לשבח יישר כוח את הנשיאה וכל אחד ואחת מחברי/ות הלשכה על האקלים החברתי המלכד הניכר גם באווירה וגם בהתארגנות לאירוע. בנוסף ציינה הכהן בעלי תפקידים חשובים בכל לשכה וזאת על פי החוקה שחשוב שכל חבר וחברת הארגון יהיו מעודכנים בה.

"הצילום שבלב" - צילום ככלי הבעה רגשי כל אחד יכול ? מרית פרס מידני, צלמת*.

ב 8.10.23 יצאתי מהמקלט. הקליטה חזרה והנייד ציפצף. פתחתי הווסטאפ ותמונה יפהייה של חצבים המבשרים על בוא הסתיו נגלתה לי מבעד למסך. ליד התמונה היה כתוב: " **עצוב לקראת הסתיו ויותר קשה אחרי אתמול בדרום. צילמתי כריפוי בעיסוק. מניח שמחר לא יתקיים המפגש**". כתב לי אחד ממשותפי הסדנאות שאני מעבירה – "צילום ככלי הבעה הרגשי".

אבל החצבים בתמונה ששלח לא היו זקופים כתמיד. הם לא ניצבו בגאון כמבשרים את בוא הסתיו לאחר הקיץ החם. הם היו כפופים, כמרכינים ראש – הרגשתי עצבות.

מאז השביעי לאוקטובר נאבדו המילים שבלב. לעומת זאת החדשות בטלוויזיה ובעיתונות, מציפות אותנו באלפי מילים ובמראות שהנפש מתקשה מלהכיל.

כך, בין פרסומת לשמפואים ולמטבחים נאמר לנו הצופים: "ומייד לאחר הפרסומות נראה ונדע את מי פגשה החטופה תחת מעטה החיגאב" או "מייד נראה האם הצליח החייל הפצוע להחזיר את מאור עיניו". החדשות והאירועים, מתווכים לנו במסגרת כללי משחק השמורים לתוכניות ריאלי אשר חדרו אלינו בשני העשורים האחרונים.

והמציאות קשה מלהכיל. הלב יוצא אל המראות, מבקש ריפוי, אך המילים לא תמיד קיימות.

הצילום יכול להחליפן. צילום שבלב – ככלי הבעה רגשי. וכל אחד יכול!

בסדנאות אותן פיתחתי בשנתיים האחרונות, אנו לוקחים את כלי הצילום ומחזירים בעזרתנו את העצמי, את השליטה שלי במחשבות, בתקוות, בחששות. התמונה עוזרת לנו לריפוי, להרגעה, והיא הופכת להיות החברה הטובה שלנו. קשה לי, שמח לי, עצוב לי, מאושר לי. אני מתלבטת בין כמה דרכים, אני שלם, אני לא יודע מה לעשות. אני אוהב, אני לא אוהב. אני מתגעגע. **אני רוצה לשתף אך לא יודע איך.**

עם עינית המצלמה שבנייד אנחנו לא לבד. היא איתנו. היא בשבילנו, ואיתה אנחנו לא צריכים להיזהר בדברינו או לחשוש מלשתף. היא החברה הקטנה שלנו שתמיד לצידנו והיא כלי הבעה רגשי. והתצלום, לא אותו אנו רואים כי אם את הדימוי הנלווה לו.

התמונה אוצרת בתוכה עולם שלם של זיכרון פנימי. החל מריחות, צלילים, תחושות ועד רגשות עמוקים. קחו תמונה מהאלבום המשפחתי שלכם, שימו לב איך הזיכרון שלכם מתעורר לתחייה.

ועכשיו תארו לעצמיכם שאתם אלו שמצלמים את התמונה. ואינכם צריכים להסביר, ואינכם צריכים לדבר. זה אתם והמצלמה שלכם. והמצלמה שלכם אינה חייבת להיות עם זומים מטורפים, וצמצמים ותריסים. היא הנייד הקטן שאיתכם כל הזמן. ואתם לא חייבים לכבוש הרים וגבעות כדי לצלם דברים נשגבים. הדוגמנים הקטנים מונחים שם ממש ליד פתח הדלת בביתכם, בשביל בו אתם צועדים מדי יום, על המדף בסלון, והם בעיקר- בלב.

ואנחנו לומדים קומפוזיציות, זוויות צילום, ומשחקי אור וצל, וצבעים מנוגדים ומשלימים, אך בסופו של דבר, כאשר אנו מרוכזים ברגע אחד של יצירת פריים אנו יוצרים לנו עולם שלם.

עולם שכולו התבוננות חיצונית ופנימית המגלה לנו את מה שלא תמיד אנו רואים בחיי היום יום ובעיקר, את צפונות ליבינו. ואם נרצה לשתף את הקרובים לנו היא תהיה שם, ואם לא, היא אצלינו בלב. הצילום שבלב.

מוזמנים לקחת חלק בסדנאות – "הצילום שבלב"
לפרטים: מרית פרס מידני 0507539859

מתוך תערוכה: " דווקא עכשיו תמונות מלחמה- צילום ככלי הבעה רגשי"

**מרית פרס מידני – צלמת המעבירה סדנאות צילום ככלי הבעה רגשי,
חוקרת תקשורת, לשעבר עורכת תוכן בטלוויזיה**

ימים נוגים / ענת קורן

חוגגים וזועקים
משעבד לחרות
משואה לתקומה
תרועות ונאומים
עצרות וזכרונות
דברי רהב
ואין ענה..

כלואים בין המיזרים
בתוך רסיסי שברים
שנאה, פלוג שוד ושבך
תהום על פי עבר.

לקרן אור גואלת מיחלת
לחברה חדשה
אוספת, עוטפת, מחבקת
יד מושטת ליד אחות.

אור ותענוע
בין תקנה לגעגוע
לעולם אחר.
בין יאוש לחלום
רקמת החיים מתפוררת.

נשרו עלי הכותרת
נשאר גבעול ערום
פקעת מבקיעה.

3.5.2024

שלום אהרוני בן למשפחת הלל אהרונוביץ'

צבי תדמור

אביו של שלום הלל אהרונוביץ' נולד ב- 1865 ברוסיה ועלה לארץ ישראל ב- 1892 מתוך דחף דתי לאומי. יחד עם חיה רעייתו בנו את ביתם על מגרש בן 1.7 דונם בפינת הרחובות הרצל בנימין. נולדו להם שבעה ילדים. בנוסף לעיסוק בחקלאות, הייתה להם חנות כל-בו גדולה, שסיפקה מצרכי מזון, בדים, הלבשה וצרכי נגרות.

הלל היה כהן ונהג להתפלל שלוש פעמים ביום. בשבתות ובחגים היה הולך לבית הכנסת ומברך את הקהל ב"ברכת כוהנים". עזר לאנשים רבים בזמנים קשים. בצוואתו ציווה להקים קרן לגמילות חסדים. הקרן קיבלה תרומות נוספות והיה בידה להעניק סיוע למשפחות רבות.

בחרתי לספר על שלום בנו שנולד ברחובות ב- 1907.

שלום עשה את לימודיו היסודיים בבית הספר העממי (לימים ע"ש סמילנסקי), ומשם הרחיק ל"בצלאל" בירושלים כדי ללמוד ציור ופיסול. במהלך לימודיו עבד בעיצוב תכשיטים. מספרים כי בשנת 1928, בשנה השלישית ללימודיו ב"בצלאל", השבית שלום את הלימודים בשל הרעת תנאיהם של הסטודנטים. מעשהו הגיעה לידיעת הנהלת הסוכנות היהודית אשר ניסתה לתווך בין התלמיד הסורר להנהלת "בצלאל", ובעיקר מנהלו, פרופ' בוריס שץ המהולל. שלום הוכרז על ידי ההנהלה כקומוניסט וכמארגן שביתות והוא מחליט לנתק עצמו מן האמנות ומן הלימודים.

דיוקן עצמי

שלום חזר למושבה רחובות, עסק בחקלאות והצטרף לארגון ה"הגנה" ולקח חלק בכל פעולותיו. החל מהעלאת מעפילים בחוף אשדוד ופיזורם בחשאי, וכלה בגיוס מתנדבים לשורות ה"הגנה". הוא שימש כמפקד אזור כפר-אהרון, והיה מראשוני בוגרי הקורס למפקדי מחלקות מטעם ה"הגנה" בגבת, עליו פיקד יעקב דורי (לימים אלוף).

שלום, ביחד עם ישי יבנה (סחרוב) ז"ל, מונו כאחראים על הסליקים שהוטמנו ברחבי רחובות. מרבית פעולתם הייתה בשעות הלילה ומלאכתם הוגדרה סודית וממודרת.

שלום אהרוני

את חיה רעייתו, הכיר בעת היותו תלמיד בירושלים, ואותה נשא לאישה בשנת 1932. לימים, קנו מגרש ובנו את ביתם ברחוב האחים טרנס 11.

כ-16 שנים לאחר הפסקת לימודיו חזר לעסוק באמנות, במקביל לעבודתו כחקלאי. זה קרה בנסיעה לטבריה כאשר התבונן בה והתפעל מנופה המרהיב. בתחילה הרבה לצייר, וקשריו עם הצייר סטפן אלכסנדר מנס ציונה התחזקו מאוד. מאוחר יותר נטה לפיסול. פסלו, המוקדש לזכר ראשוני המושבה, ועוד שני פסלים פרי יצירתו מוצבים היום ברחובות, בשדרת רוטרי וליד הספרייה ע"ש מאירהוף. העיסוק באמנות הפיסול כאמור לעיל התנהל תמיד במקביל לעבודתו כחקלאי. עם קום המדינה שינה, יחד עם כל אחיו, את שם משפחתו לאהרוני. באותה תקופה התגייס כמתנדב לעבודה ציבורית, וטיפל ברכושם הנטוש של הכפריים, ערביי הסביבה.

כאשר מלאו לו 80 שנה העביר את משקו החקלאי לנכדיו. יחד עם רעייתו החליט לעבור לבית האבות "נווה עמית", שם המשיך לפסל. את כל פסליו תרם והעניק כמתנות, והם פזורים על פני הארץ כולה.

לחיה ושלום היו שלושה ילדים, שמונה נכדים ועשרה נינים. שניים מילדיהם נפטרו ממחלה קשה. הבן ארנון, נפטר ב-1971 בגיל 36 והבת רוני ב-1992 בגיל 58. תיבדל לחיים ארוכים רותי בתם של חיה ושלום סיפרה לי את קורות המשפחה.

שלום הקדיש כמה ציורים העוסקים בנושא השכול. שניים מהם מובאים בהמשך.

ב- 1995 שלום קיבל את התואר יקר רחובות על פועלו ותרומתו האישית רבת השנים למען העיר רחובות ותושביה. נפטר ב- 1997 ונקבר בבית העלמין תר"ן רחובות.

מיצירותיו האמנותיות:

שלום צייר בצבעי שמן על בד קנבס מספר מקומות בעיר רחובות. באחד מהם (1957) הוא מתאר את בנייני "היקב" ברחוב הנשיא הראשון פינת רחוב בוסתנאי, מקום בו שלום וחבריו בעת ששירתו ב"הגנה" נהגו להחביא נשק בסליק גדול שנבנה בתוך "היקב". הציור בסגנון ריאליסטי מבטא סולם צבעים עשיר במיוחד.

באותם ימים היה זה ביח"ר "יפ-אורה" לתעשיית מיצים ותוצרים נוספים מפרי ההדר שהופקו כתוצאה מעבודת מחקר שנעשה בשיתוף פעולה עם המכון המדעי על שם "דניאל זיו" לימים במכון ויצמן למדע. המחקר הביא לניצול מלא של הפרי. תוכו וקליפתו שימשו לעיבוד חומרים מרוויים ומזינים: מיץ-פז לשתייה, "פתז" מספוא לבהמות, כוהל ושמן אתרי. בנוסף הופק הפקטין ששימש לתעשיית הריבות ולהכנת ג'לטין.

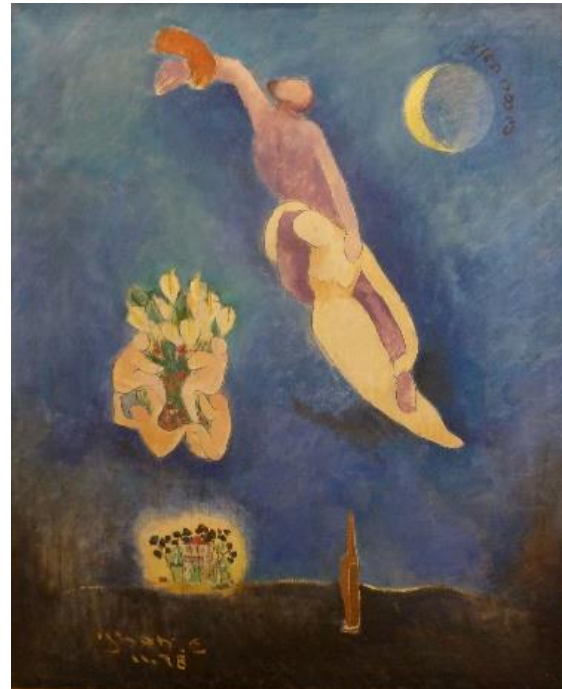

בציורו (1965), נראית החצר בה שלום גדל עם שובך היונים, ברחוב בנימין פינת רחוב הרצל. שתי נשים ערביות שומרות על ילד רך בשנים (שלום). הסגנון פיגורטיבי משלב מציאות ודמיון הניבטים בעיני רוחו של האמן.

מיכאל זלטקין אייר את הבית ברחוב הרצל פינת רחוב בנימין 2 כפי שהוא נראה כיום. מתוך הספר "רחובות- לחיות בתוך ציור"

שלום נתן ביטוי חזותי לאובדן והשכול, בציורו בשנת 1971 לאחר ובסמוך למות הבן האהוב ארנון ז"ל. בציור, ידו של ארנון אוחזת ומושכת את אביו ואימו השמימה לעולם שכולו טוב. ברקע הלבנה כפי שנראתה ביום מותו של הבן בכ"ו כסליו תשל"א, בתוך שתי דמויות מעלות מנחה של זר פרחים "כלות" שנהוג להניחם על קברו של אדם שנפטר. בחלק התחתון של הציור שלום צייר את ביתם ברחוב אחים טרנס 11 ברחובות.

בציורו השני שלום מצייר את דמותו העירומה רכובה על ציפור גדולה העולה השמימה. אולי רצה לתת ביטוי לאמור בספר איוב פרק ט' פסוק כ"ה " וַיְמִי קָלוּ מִנִּי רַךְ בְּרַחוּ לֹא רָאוּ טוֹבָה". בתחתית הציור רואים את הבית והחצר עם שובר היונים ברחוב בנימין 2 בו שלום נולד וגדל. בראש הציור רואים את בית הכנסת הגדול "אוהל שרה" על ראש הגבעה ברחוב בנימין.

שלושה מתוך פסלים רבים ששלום יצר ניצבים ליד הספרייה העירונית ברחובות וב"שדרת רוטרי" הסמוכה.

1. פסל לזכרם של הוריו ראשוני רחובות (1987)

2. בפסל שלום וחייה אוהבים ומחובקים בדימוי של מלאכים עם כנפים. בצד השני הם מתנשקים ומתחתם שתי דמויות שתומכות בהם (ילדיהם). המוטיב של המלאכים חוזר ברבים מעבודותיו של האמן.

3. פסל "השומר" מחזיק באלה מאחורי גבו הועבר מחצר הבית ברח האחים טרנס 11 רחובות

לראות, להביט, להתבונן

צילם יוסי רזי

"ביחד" רחובות, רחוב בן גרא, מאי 2024